

Legea nr. 219/2015 privind economia socială

În vigoare de la 27 august 2015

Consolidarea din data de **07 august 2022** are la bază [publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 561 din 28 iulie 2015](#)

Include modificările aduse prin următoarele acte: L [210/2016](#); L [203/2018](#); OUG [33/2022](#); L [211/2022](#).

Ultimul amendament în 24 iulie 2022.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Prezenta lege are ca obiect reglementarea domeniului economiei sociale, stabilirea măsurilor de promovare și de sprijinire a economiei sociale.

(2) Prin prezenta lege se reglementează și condițiile de atestare a întreprinderilor sociale și de certificare a întreprinderilor sociale de inserție.

Art. 2. - (1) Economia socială reprezintă ansamblul activităților private cu caracter economic și social, servind interesul general, interesele unei colectivități și/sau interesele personale nepatrimoniale, prin creșterea incluziunii sociale și/sau furnizarea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări.

(2) Economia socială are la bază inițiativa privată, voluntară și solidară, cu un grad ridicat de autonomie și responsabilitate, precum și distribuirea limitată a profitului sau excedentului, după caz, către asociați sau membri.

Art. 3. - (1) În sensul prezentei legi, pot fi întreprinderi sociale:

a) societățile cooperative care funcționează în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației, republicată, cu modificările ulterioare;

b) cooperativele de credit, care funcționează în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) asociațiile și fundațiile, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare;

d) casele de ajutor reciproc ale salariaților, care funcționează în baza Legii nr. 122/1996 privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și al uniunilor acestora, republicată;

e) casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, care sunt înființate și funcționează în baza Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, cu modificările și completările ulterioare;

f) societățile agricole, care funcționează în baza Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

g) cooperativele agricole care funcționează în baza Legii cooperației agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare;

h) orice alte categorii de persoane juridice, indiferent de domeniul de activitate, care respectă, conform actelor legale de înființare și organizare, cumulativ, definiția și principiile economiei sociale prevăzute în prezenta lege.

(2) Pot fi întreprinderi sociale federațiile și uniunile persoanelor juridice prevăzute la [alin. \(1\)](#).

Art. 4. - Economia socială se bazează pe următoarele principii:

- a) prioritate acordată individului și obiectivelor sociale față de creșterea profitului;
- b) solidaritate și responsabilitate colectivă;
- c) convergența dintre interesele membrilor asociați și interesul general și/sau interesele unei colectivități;
- d) control democratic al membrilor, exercitat asupra activităților desfășurate;
- e) caracter voluntar și liber al asocierii în formele de organizare specifice domeniului economiei sociale;
- f) personalitate juridică distinctă, autonomie de gestiune și independență față de autoritățile publice;
- g) alocarea celei mai mari părți a profitului/excedentului financiar pentru atingerea obiectivelor de interes general, ale unei colectivități sau în interesul personal nepatrimonial al membrilor.
- h) proces decizional transparent și responsabil în interesul colectivității pe care o deservește.

Art. 5. - (1) Economia socială contribuie la:

- a) dezvoltarea comunităților locale;
- b) crearea de locuri de muncă;
- c) dezvoltarea incluziunii și coeziunii sociale;
- d) tranziția către economia circulară și inovarea socială;
- e) implicarea persoanelor din grupul vulnerabil în activități cu caracter social și/sau activități economice;
- f) accesul persoanelor din grupul vulnerabil la resursele și serviciile comunității.

(2) Economia socială are următoarele obiective:

- a) consolidarea coeziunii economice și sociale;
- b) ocuparea forței de muncă;
- c) dezvoltarea serviciilor sociale.

(3) Îndeplinirea obiectivelor prevăzute la [alin. \(2\)](#) se realizează, în principal, prin următoarele activități de interes general:

- a) producerea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări care contribuie la bunăstarea comunității sau a membrilor acesteia;
- b) promovarea, cu prioritate, a unor activități care pot genera sau asigura locuri de muncă pentru încadrarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil;
- c) dezvoltarea unor programe de formare profesională dedicate persoanelor din grupul vulnerabil;
- d) dezvoltarea serviciilor sociale pentru creșterea capacității de inserție pe piața muncii a persoanelor din grupul vulnerabil.

Art. 6. - (1) În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) activitate de interes general - orice activitate din domeniul economic, cultural-artistic, social, educațional, științific, al sănătății, sportului, locuirii, protecției mediului, menținerii tradițiilor, al cărei scop final este îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 5 alin. (2);
- b) activitate cu caracter social - activitate care urmărește interesul general, în realizarea nevoilor sociale ale grupurilor vulnerabile, a prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială și a promovării incluziunii sociale;
- c) activitate economică - orice activitate generatoare de venit;
- d) impact social - consecințele care rezultă din activitatea unei organizații (schimbări, beneficii, învățare și/sau alte efecte, atât pe termen lung, cât și pe termen scurt);
- e) comunitate de practică - un grup de oameni cu expertiză într-un domeniu comun, motivați de dorința de a depăși granițele organizaționale, de a relaționa unii cu alții și de a construi un corp de cunoștințe utile prin coordonare și colaborare;
- f) întreprindere socială - orice persoană juridică de drept privat care desfășoară activități în domeniul economiei sociale și care deține un atestat de întreprindere socială;
- g) întreprindere socială de inserție - întreprinderea socială atestată care deține marca socială;
- h) atestat de întreprindere socială - forma prin care se recunoaște contribuția întreprinderilor sociale la

dezvoltarea domeniului economiei sociale;

i) marca socială - forma de certificare a întreprinderilor sociale de inserție în scopul recunoașterii contribuției directe a acestora la realizarea interesului general și/sau la îmbunătățirea situației grupului vulnerabil;

j) grup vulnerabil - persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai, în conformitate cu prevederile art. 6 lit. p) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau în conformitate cu strategiile naționale aferente diferitelor domenii care vizează grupuri vulnerabile sau dezavantajate/defavorizate în ocupare, educație, sănătate, locuire sau altele asemenea;

k) registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale - instrumentul de evidență a întreprinderilor sociale și întreprinderilor sociale de inserție, atestate și certificate, după caz, conform prezentei legi.

(2) Apartenența la grupul vulnerabil se dovedește prin acte eliberate de autorități sau, după caz, alte categorii de persoane juridice cu competențe în domeniu. Modalitatea de certificare a apartenenței la grupul vulnerabil se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 7. - Autoritățile administrației publice centrale și locale sprijină activitățile de economie socială prin:

a) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale prin acordarea atestatului de întreprindere socială;

b) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale de inserție prin acordarea mărcii sociale;

c) dezvoltarea mecanismelor de sprijinire a întreprinderilor sociale și a întreprinderilor sociale de inserție;

d) promovarea și susținerea dezvoltării resurselor umane din domeniul economiei sociale;

e) participarea la activități de economie socială prin colaborare în diferite forme, potrivit legii;

f) înființarea de centre de informare și consiliere în domeniul economiei sociale.

g) facilitarea accesului întreprinderilor sociale și întreprinderilor sociale de inserție la târguri de profil sau târguri comerciale organizate de instituțiile publice în țară, prin scutirea de taxe de participare.

CAPITOLUL II

Întreprinderea socială

Art. 8. - (1) Statutul de întreprindere socială se recunoaște prin acordarea unui atestat de întreprindere socială, denumit în continuare atestat.

(2) Atestatul se acordă la solicitarea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 pe baza actelor de înființare și funcționare.

(3) Atestatul certifică scopul social al întreprinderii sociale și conformarea acesteia la principiile enunțate la art. 4.

(4) Atestatul se acordă acelor întreprinderi sociale care prevăd în actele de înființare și funcționare respectarea cumulativă a următoarelor criterii:

a) acționează în scop social și/sau în interesul general al comunității;

b) alocă minimum 90% din profitul/excedentul realizat scopului social și rezervei statutare;

c) se obligă să transmită bunurile rămase în urma lichidării către una sau mai multe întreprinderi sociale;

d) aplică principiul echității sociale față de angajați și administratori asigurând niveluri de salarizare/remunerare echitabile, între care nu pot exista diferențe care să depășească raportul de 1 la 8.

(5) Atestatul se eliberează de către agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă, respectiv a municipiului București, denumită în continuare agenție de ocupare.

(6) Atestatul se acordă pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, dacă se face dovada că sunt respectate condițiile care au stat la baza acordării acestuia.

(7) Procedura de acordare a atestatului, precum și condițiile de suspendare, retragere, anulare, renunțare,

emitere a unui duplicat după atestat se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(8) Întreprinderea socială atestată poate renunța la acest statut prin notificarea agenției de ocupare.

Art. 9. - (1) Întreprinderea socială are următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, în termen de 15 zile de la modificare;

b) de a comunica agenției de ocupare rapoartele de activitate anuale, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic;

c) de a transmite agenției de ocupare, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic sau de la încheierea exercițiului financiar specific categoriei de persoană juridică, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi consultate, la cerere, de către orice persoană interesată la sediul agenției județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București, unde întreprinderea socială a fost atestată.

(3) Întreprinderile sociale se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, pentru a se verifica respectarea criteriilor care au stat la baza eliberării atestatului de întreprindere socială.

(4) Controalele prevăzute la alin. (3) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale conform Planului anual de control sau ori de câte ori este nevoie, precum și de organele de control ale instituțiilor subordonate sau aflate sub autoritatea acestuia.

CAPITOLUL III

Întreprinderea socială de inserție

SECȚIUNEA 1

Definirea întreprinderii sociale de inserție

Art. 10. - (1) Întreprinderea socială de inserție este întreprinderea socială care:

a) are cel puțin 30% din personalul angajat sau membrii cooperatori aparținând grupului vulnerabil. Timpul de lucru cumulativ al angajaților din grupuri vulnerabile trebuie să reprezinte cel puțin 30% din totalul timpului de muncă al tuturor angajaților;

b) are ca scop lupta împotriva excluziunii, discriminărilor și șomajului prin inserția socioprofesională a persoanelor defavorizate.

(2) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 11. - (1) Întreprinderile sociale de inserție au obligația de a asigura, pentru persoanele angajate, care fac parte din grupul vulnerabil, măsuri de acompaniament care să asigure inserția profesională și socială.

(2) Măsurile de acompaniament pot fi:

a) informare și consiliere profesională;

b) acces la formare profesională;

c) îndrumare pe parcursul procesului de integrare socioprofesională;

d) adaptarea și accesibilizarea locului de muncă la capacitatea persoanei;

e) alte măsuri de acompaniament care să asigure inserția profesională și socială.

(3) În vederea asigurării măsurilor de acompaniament, întreprinderile sociale de inserție colaborează cu serviciile publice de asistență socială de la nivel județean și local, agențiile de ocupare, centrele de furnizare de

servicii integrate de asistență medicală, psihologică și socială pentru consumatorii și consumatorii de droguri dependenți, cu specialiști în domenii precum psihologie, asistență socială, adicții, pedagogie, formare profesională, ocupare, medicină, medicina muncii, economie socială.

SECȚIUNEA a 2-a

Marca socială

Art. 12. - Statutul de întreprindere socială de inserție se certifică prin acordarea mărcii sociale.

Art. 13. - (1) Marca socială cuprinde certificatul prin care se recunoaște statutul de întreprindere socială de inserție, cu o valabilitate de 3 ani de la data emiterii, precum și un element specific de identitate vizuală care se aplică în mod obligatoriu asupra produselor realizate sau lucrărilor executate ori documentelor care demonstrează prestarea unui serviciu.

(2) Statutul de întreprindere socială de inserție instituie următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; compartimentul județean pentru economie socială are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

b) de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, prevăzut la art. 27. Modelul extrasului situațiilor financiare anuale se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului finanțelor, la inițiativa Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(3) Întreprinderile sociale de inserție se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, pentru a se verifica respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării mărcii sociale.

(4) Controalele prevăzute la alin. (3) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, precum și de organele de control ale instituțiilor subordonate sau aflate sub autoritatea acestuia.

(5) Întreprinderea socială de inserție certificată prin eliberarea mărcii poate renunța la acest statut prin notificarea agenției de ocupare.

Art. 14. - Procedurile de certificare și acordare a mărcii sociale, a elementului specific de identitate vizuală, procedurile privind întocmirea Raportului social anual privind activitatea desfășurată, precum și condițiile de suspendare, retragere, anulare, renunțare la cererea întreprinderii sociale de inserție la marca socială, acordare a unui nou certificat și procedura de eliberare a unui duplicat al certificatului/mărcii sociale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL III¹

Finanțarea întreprinderilor sociale și întreprinderilor sociale de inserție, mecanismele de sprijinire și încurajare a acestora

Art. 15. - Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție pot fi finanțate din surse publice și/sau private, naționale ori internaționale, potrivit normelor juridice aplicabile fiecăreia dintre categoriile din care fac parte sursele de finanțare.

Art. 16. - Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție beneficiază de gratuitate pentru emiterea atestatului, a mărcii sociale și înregistrarea în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale.

Art. 17. — Abrogat(ă) Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de consiliere

Art. 18. - gratuită cu privire la procesul de atestare și/sau certificare, oferită de agenția de ocupare.

Art. 19. - (1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de următoarele facilități din partea autorităților administrației publice locale:

a) atribuirea unor spații și/sau terenuri aflate în domeniul public al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în scopul desfășurării activităților pentru care le-a fost acordată marca socială;

b) sprijin în promovarea produselor realizate și/sau furnizate, serviciilor prestate ori lucrărilor executate în comunitate, precum și în identificarea unor piețe de desfacere a acestora;

c) alte facilități și scutiri de taxe și impozite acordate de autoritățile administrației publice locale, în condițiile legii.

(2) Pentru acordarea facilităților prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), autoritățile administrației publice locale își pot aproba în bugetele proprii sumele necesare.

(3) Modalitatea de acordare a facilităților prevăzute la alin. (1) se reglementează în normele metodologice.

Art. 20. - (1) Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție, care angajează tineri cu risc de marginalizare socială, astfel cum sunt aceștia definiți în Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate angajatori de inserție și beneficiază de facilitățile prevăzute de lege pentru această categorie de angajatori.

(2) Întreprinderile sociale prevăzute la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 80 și 85 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 48¹ din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, întreprinderile sociale prevăzute la alin. (1) care organizează programe de formare profesională desfășurate de furnizori de formare profesională autorizați, pentru angajații proprii care aparțin grupului vulnerabil, beneficiază, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o sumă reprezentând 50% din cheltuielile cu serviciile de formare profesională.

Art. 21. - (1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de măsuri de sprijin, de natura ajutorului de stat, ce vor fi aprobate prin acte specifice, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în materie de ajutor de stat.

(2) Măsurile de sprijin de natura ajutorului de stat pentru întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție, prevăzute de prezenta lege, se vor acorda cu respectarea legislației naționale și comunitare în domeniul ajutorului de stat și vor fi implementate prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local.

(3) Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție pot beneficia anual de programul pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor din sfera economiei sociale în conformitate cu prevederile art. 25¹ lit. d) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la Programele naționale destinate finanțării întreprinderilor mici și mijlocii care se derulează de către autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 25¹ din Legea nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura de implementare pentru programele prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

Art. 22. - Luna mai a fiecărui an este dedicată organizării diferitelor evenimente sau acțiuni de mediatizare a domeniului economiei sociale, având ca scop dezvoltarea locală și cetățenia activă, cooperarea și solidaritatea socială, denumită luna promovării economiei sociale.

CAPITOLUL IV Organizare instituțională

SECȚIUNEA 1 Compartimentul pentru economie socială

Art. 23. - (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se organizează un compartiment cu atribuții în elaborarea politicilor și strategiilor în domeniul economiei sociale, promovarea și sprijinirea întreprinderilor sociale, precum și furnizarea de informații către persoanele fizice și juridice interesate.

(2) Organizarea și funcționarea compartimentului prevăzut la **alin. (1)** se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 24. - (1) În cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă se înființează un compartiment pentru economie socială, care coordonează și monitorizează activitatea agențiilor de ocupare în domeniul economiei sociale, precum și îndrumarea metodologică a acestora.

(2) În vederea asigurării implementării politicilor, dezvoltării și monitorizării domeniului de economie socială, la nivel județean se organizează, în cadrul agențiilor de ocupare, compartimente pentru economie socială.

(3) Organizarea și funcționarea compartimentelor prevăzute la **alin. (1)** și **(2)** se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Compartimentele prevăzute la **alin. (1)** și **(2)** se organizează cu încadrarea în numărul de posturi aprobat.

(5) Pentru implementarea planului județean de inserție socio- profesională prevăzut la art. 25 **lit. i)**, agenția va aloca resurse financiare corespunzătoare.

Art. 25. - Principalele atribuții ale compartimentelor pentru economie socială din cadrul agențiilor de ocupare sunt:

a) analizează și evaluează solicitările persoanelor juridice care desfășoară activități în domeniul economiei sociale în vederea acordării, după caz, a atestatului sau a mărcii sociale;

b) emit deciziile de acordare ori, după caz, de neacordare a atestatului, respectiv a mărcii sociale;

c) informează și acordă sprijin metodologic pentru derularea procedurii de atestare/certificare a întreprinderilor sociale/întreprinderilor sociale de inserție, precum și pentru desfășurarea activității acestora în raport cu drepturile și obligațiile acestora în calitate de întreprinderi sociale/ întreprinderi sociale de inserție;

d) propun suspendarea sau retragerea, după caz, a atestatului ori a mărcii sociale;

e) actualizează Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale cu informațiile privind întreprinderile sociale atestate, respectiv întreprinderile sociale de inserție certificate;

f) monitorizează la nivel județean, respectiv la nivelul municipiului București activitatea întreprinderilor sociale atestate, respectiv a întreprinderilor sociale de inserție certificate, pe baza rapoartelor anuale transmise de acestea;

g) propun conducerii Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă efectuarea de controale pentru verificarea îndeplinirii criteriilor și principiilor care au stat la baza atestării/certificării întreprinderilor sociale/ întreprinderilor sociale de inserție;

h) întocmesc raportul anual de activitate aferent județului, respectiv al municipiului București, pe care îl transmit Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

i) propun Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă măsuri de îmbunătățire și dezvoltare a domeniului de economie socială;

j) elaborează, prin consultare cu întreprinderile sociale de inserție, planul de inserție socioprofesională

județean, respectiv al municipiului București, definit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

k) publică raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet;

l) organizează, în colaborare cu întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție, autoritățile publice locale, alte entități relevante, activități de consultări, evenimente, grupuri de lucru, seminare, evenimente sau acțiuni de mediatizare a domeniului economiei sociale, precum și acțiuni de consultare cu privire la acest domeniu.

Art. 26. - (1) Se înființează Comisia națională pentru economie socială, fără personalitate juridică, organism de colaborare, coordonare și monitorizare în domeniul economiei sociale, denumită în continuare Comisia națională, cu scopul de a contribui la dezvoltarea economiei sociale prin promovarea și sprijinirea entităților din economia socială.

(2) Comisia națională va avea o reprezentare paritară, va fi compusă din 8 membri și va fi condusă de un președinte. Comisia va avea în componență:

a) câte un reprezentant al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, al Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, al Ministerului Finanțelor, la nivel de secretar de stat;

b) 2 reprezentanți din partea întreprinderilor sociale;

c) 2 reprezentanți ai întreprinderilor sociale de inserție.

(3) Membrii Comisiei naționale prevăzuți la alin. (2) **lit. a)** sunt numiți prin ordin de către ministrul de resort, iar cei prevăzuți la alin. (2) **lit. b)** și **c)** sunt numiți prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

(4) Compartimentul prevăzut la art. 23 **alin. (1)** va asigura secretariatul Comisiei naționale.

(5) Organizarea și funcționarea Comisiei naționale se reglementează prin regulament intern, aprobat prin ordin comun al miniștrilor reprezentanților prevăzuți la alin. (2) **lit. a)**.

(6) Reprezentantul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale are calitatea de președinte al Comisiei naționale.

SECȚIUNEA a 2-a

Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale

Art. 27. - (1) În scopul asigurării informațiilor necesare, corecte și complete cu privire la situația și evoluția domeniului economiei sociale la nivel național se înființează Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, denumit în continuare registru.

(2) Registrul este administrat de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și cuprinde, după caz, următoarele informații cu privire la întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție atestate, respectiv certificate în România referitoare la:

a) date de identificare a întreprinderii sociale/întreprinderii sociale de inserție;

b) date referitoare la numărul de angajați/membri;

c) date referitoare la numărul de angajați/membri din rândul persoanelor din grupul vulnerabil;

d) date referitoare la numărul total de voluntari;

e) date despre atestare/certificare;

f) abateri și sancțiuni constatate/aplicate în raport cu statutul de întreprindere socială/întreprindere socială de inserție.

(3) Întreprinderile sociale de inserție sunt obligate să transmită documentele prevăzute la alin. (2) **lit. c)** agențiilor de ocupare, în termen de 5 zile de la data la care se demonstrează că persoana angajată aparține grupului vulnerabil sau, după caz, de la data la care au intervenit modificări în documentele furnizate cu privire la acestea.

Art. 28. - Procedura de organizare, actualizare și utilizare a registrului se elaborează de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

Art. 28¹. - Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție au obligația de a transmite la agenția de ocupare și o copie după registrul de evidență a voluntarilor odată cu depunerea raportului de activitate anual prevăzut de prezenta lege.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 29. - Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, nerespectarea de către întreprinderile sociale de inserție a condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (2) și la art. 27 alin. (3);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, utilizarea mărcii sociale, de către întreprinderile sociale de inserție, peste termenul de valabilitate prevăzut la art. 13 alin. (1);

c) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, utilizarea mărcii sociale de către alte persoane fizice sau juridice care nu sunt deținătorii legali ai acesteia;

d) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, în cazul lipsei documentelor doveditoare care certifică apartenența la grupul vulnerabil, prevăzute la art. 6 alin. (2);

e) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei și retragerea atestatului, încălcarea a cel puțin unui criteriu dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (4).

f) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei pentru necomunicarea către agenția de ocupare a oricăror modificări ale actelor de înființare sau constitutive, în termen de 15 zile de la modificare, conform prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a).

Art. 30. - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:

a) organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. a) -c), e) și f);

b) Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. d).

Art. 31. - ~~(4)~~

(2) Procesele-verbale vor fi depuse în fotocopie la compartimentul din cadrul agențiilor județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București.

Art. 32. - Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 29, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. - Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi se constituie venituri la bugetul de stat.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 34. - **(1)** În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice va elabora normele metodologice de aplicare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) se modifică Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și

funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 35. - Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 6 **alin. (2)**, **art. 8** și **art. 12-14**, care intră în vigoare la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 34 **alin. (1)**.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor **art. 75** și ale art. 76 **alin. (2)** din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-
TĂRICEANU

București, 23 iulie 2015.

Nr. 219.